

22-03-18

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল - বাবাৰ হোৱাৰ পিছত প্ৰথম নম্বৰ লবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰা। মাতা পিতাক অনুসৰণ কৰা, পঢ়াৰ ওপৰত মনোযোগ দিলে প্ৰথম নম্বৰত আহি যাবা”

*প্ৰশ্ন:- মনমত অনুসৰি কৰা কৰ্মৰ ফলাফল আৰু শ্ৰীমত অনুসৰি কৰা কৰ্মৰ ফলাফলৰ পাৰ্থক্য কি?

*উত্তৰ:- যিয়ে নিজৰ মত অনুসৰি কৰ্ম কৰে তেওঁলোকে আগলৈ তেনে কৰ্মৰ বাবে পশ্চাতাপ কৰিবলগীয়া হয়। মনমত অৰ্থাৎ মায়াৰ মতত চলি দেউলীয়া হোৱা, কোনোবা বেমাৰত পৰে, কাৰোবাৰ অকালতে মৃত্যু হৈ যায়...। এই সকলোবোৰ কৰ্ম ভোগ। শ্ৰীমত অনুসৰি তোমালোক সন্তানসকলে এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম কৰা যাৰ আধাৰলৈ কোনো কৰ্ম ভোগ ভুগিবলগীয়া নহয়।

*গীত:- তোমাক পাই আমি গোটেই জগতখনকে পালো.....

ওম শান্তি। সন্তানসকলে গীতটিৰ দুটা শাৰী শুনিলা। যিহেতু আমি বেহদৰ পিতাক পালো সেয়েহে গোটেই বিশ্বৰ বাদশ্বাহী লৈ আছো। এয়াতো একেবাৰে সাধাৰণ বুদ্ধিৰেও বুজিব পাৰি যে ভাৰতত যেতিয়া দেৱী দেৱতা সকলৰ ৰাজ্য আছিল তেতিয়া আন কোনো ধৰ্ম নাছিল। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজত্ব আছিল। যেনেকৈ ফাষ্ট এডৱাৰ্ড, চেকেণ্ড এডৱাৰ্ডৰ ৰাজত্ব চলে। তেওঁলোক সংযুক্ত ৰাজ্যত। ভাৰতত যেতিয়া লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজত্ব আছিল তেতিয়া গোটেই বিশ্বতে তেওঁলোকৰ ৰাজ্য আছিল। সেই কথা মানুহে পাহৰি গ'ল। এতিয়া তোমালোকে পিতাক পাই গ'লা অৰ্থাৎ বিশ্বৰ ৰাজ্য-ভাগ্য পাই গ'লা। পিতাই নিজেই কয় - সন্তানসকল, তোমালোকে মোক পাহৰি গ'লা। যেতিয়া এই ভাৰতত দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য আছিল, সত্য যুগ আছিল তেতিয়া তোমালোক গোটেই বিশ্বৰ মালিক আছিল। সীমাৰ ভাগ আদি একো নাছিল। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ ডবল মুকুটধাৰী আছিল। ডাঙৰ ৰজাসকলেও পূজা কৰিবলৈ ৰাজপ্ৰসাদৰ ভিতৰত মন্দিৰ সাজে - লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ বা ৰাম-সীতাৰ। তেওঁলোকো ভাৰতৰে ৰজা আছিল আৰু এওঁলোকো ভাৰতৰে ৰজা আছিল। তেওঁলোক সত্যযুগ ত্ৰেতাৰ আৰু এওঁলোক দ্বাপৰ কলিযুগৰ আছিল। সত্যযুগ ত্ৰেতাত লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ, ৰাম-সীতাৰ ৰাজ্য আছিল আৰু পিছত বিকাৰী ৰজাৰ। বিকাৰী ৰজা কেনেকৈ হ'ল? এইবোৰ কথাও শিৱ বাবাই এওঁৰ দ্বাৰা বুজাই। গোৱাও হয় পূজ্য পূজাৰী। সত্যপ্ৰধানৰ পৰা তমোপ্ৰধান নিশ্চয় হবই লাগিব। পিতাই কয় - হে সন্তানসকল, তোমালোকে প্ৰথমতে সত্যযুগত সত্যগুণী মহাৰজা মহাৰাণী আছিল আৰু সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰ আছিল। এই কথা তোমালোকৰ মনত আছে। সচাকৈ আমি পূজ্য আছিলো, এতিয়া নহয়, পুনৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি সেই পদ প্ৰাপ্ত কৰি আছো। মায়াই পূজাৰী বনাই দিলে। এই শিক্ষা যি তোমালোকে পোৱা সেয়া ধাৰণা কৰিব লাগে। মহাবিদ্যালয়ত যি শিক্ষা পোৱা যায় সেয়া বিদ্যার্থী সকলৰ বুদ্ধিত থাকে নহয় জানো। সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত আছে আমি ভাৰতবাসীয়েই দেৱতা আছিলো, কল্প আগতেও পিতাই আমাক ৰাজ যোগ শিকাইছিল। মুখ্য কথা হ'ল গীতাৰ। যেতিয়া কাৰোৱাক লগ পোৱা তেতিয়া সোধা - কেতিয়াবা গীতা শুনিছা বা পঢ়িছানে? তাত কি লিখা আছে ভগৱানৰ বাণী বুলি। তেন্তে কেনেকৈ শুনায়? কেতিয়াবা শুনিছানে ভগৱানে পঢ়াই? এখন গীতাতেই ভগৱানৰ বাণী আছে। তোমালোক সন্তানসকলে জানিলা যে ভগৱানে ৰাজযোগ শিকাইছিল আৰু কৈছিল তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা বনাম। তেওঁলোকে আকৌ কৃষ্ণৰ নাম লিখি দিলে। কৃষ্ণতো সত্যযুগৰ ৰাজকুমাৰ আছিল। কৃষ্ণই এই পদ পিতাৰ পৰাহে পালে। কৃষ্ণ অকলেও নাছিল। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজধানী আছিল এতিয়া পুণৰ প্ৰতিষ্ঠা হৈ আছে। কৃষ্ণই ৪৪ জন্ম লৈ আকৌ ৰাজ্য-ভাগ্য লৈ আছে। গতিকে তোমালোকৰ বুদ্ধিত এই কথা আহিব লাগে। ৫ হাজাৰ বছৰ আগতেও ভগৱানে এনেকৈ পঢ়াইছিল। ভগৱান জ্ঞানৰ সাগৰ, আনন্দৰ সাগৰ। কৃষ্ণক জ্ঞানৰ সাগৰ, আনন্দৰ সাগৰ আদি শিৰোনাম দিয়া নহয়। পিতাই গোটেই সৃষ্টিত তত্বসহিত

সকলো আনন্দিত কৰে। সেয়া পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ বাহিৰে আন কোনোও কৰিব নোৱাৰে। ব্লিচ অৰ্থাৎ দয়া। ইয়াত চোৱা তত্ত্ব আদি সকলো তমোপ্ৰধান। বৰষুণ হ'লে লোকচান কৰে। ধুমুহা আহি থাকে। এই সকলো অনিয়ম নহ'ল জানো! সত্যযুগত কোনো অনিয়মৰ কথা নাথাকে যাৰ পৰা লোকচান আদি হ'ব। খেতি সময়মতে তৈয়াৰ হ'ব। সময় মতে পানী পাব। তাত কোনো উপদ্ৰপ নহয়। এয়া মায়াৰ উপদ্ৰপ যিয়ে দুখ দিয়ে। মায়াৰ অৰ্থও মানুহে নাজানে। এতিয়া তোমালোকে বুজিছা যে পিতাক কোৱা হয় পৰম পিতা পৰমাত্মা অৰ্থাৎ পৰম আত্মা। এনেকৈ সঠিক ভাবে ক'ব লাগে।

পিতাই কয় মই তোমালোকক এনে কৰ্ম শিকাও যে তোমালোকে কেতিয়াও কৰ্ম ভোগ ভুগিবলগীয়া নহ'ব। মনমতত চলিলে প্ৰত্যেক মানুহে কৰ্ম ভোগ ভুগিবলগীয়া হয়। জ্বৰ, কাহ আদি সকলো কৰ্ম ভোগ। দেউলীয়া হোৱা, এয়াও কৰ্ম ভোগ। পিতাই তোমালোকক শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম শিকাই। যিয়ে যিমান শিকিব সিমানই উচ্চ পদ স্বৰ্গত পাব। যেনেকৈ নাটকত কোনোবাই বিশেষ সংৰক্ষিত আসন লয়। তাৰ পিছত ক্ৰম অনুসৰি দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ, তৃতীয় শ্ৰেণীৰ থাকে। ভাল মানুহে সন্মুখত আসন লয়। গতিকে পঢ়াৰ ক্ষেত্ৰতো ক্ৰম অনুসৰি হয়। পিতাই কয় মই তোমালোকক মালিক বনাবলৈ আহিছো, যিয়ে যিমান পঢ়িব, পঢ়া একেবাৰে সৰল। পঢ়াওঁতা জন হ'ল নিৰাকাৰ। তেওঁৰ নাম ব্যাস বা কৃষ্ণ আদি নহয়। তেওঁলোক সকলোৰে চিত্ৰ আছে। ব্ৰহ্মাৰো চিত্ৰ আছে, কৃষ্ণৰো চিত্ৰ আছে। সূক্ষ্ম বা স্থূল চিত্ৰ আছে গতিকে তেওঁলোকক ভগৱান বুলি ক'ব নোৱাৰি। ভগৱান এজনে হয় যাক শিৱ বুলি কোৱা হয়। মন্দিৰ যিমনেই নাথাকক কিয় কিন্তু নাম আচলতে এটাই, সেইয়া কেতিয়াও সলনি হ'ব নোৱাৰে। তেওঁ হ'ল নিৰাকাৰ পৰমপিতা পৰমাত্মা। এনেকৈ কোনে ক'লে? নিৰাকাৰ আত্মাই কয় যে পৰমপিতা পৰম আত্মা পৰমধামত থাকে। আমি আত্মা তেওঁৰ সন্তান হওঁ। আমিও তাৰ পৰাই আহিছো অভিনয় কৰিবলৈ। এতিয়া এজন-এজন অভিনেতাৰ আত্মজীৱনীটো নক'ব। মুখ্য জনৰ বিষয়েহে কোৱা হয়। ইয়াতো ডাঙৰ-ডাঙৰ মানুহৰ আত্মজীৱনীৰ বিষয়ে কয়। এতিয়া গোটেই বেহদ সৃষ্টিত উচ্চতকৈও উচ্চ কোন হয়? নাটকত উচ্চতকৈও উচ্চ পাৰ্ট কাৰ হয়? এইটোও বুজিব লাগে। আমি অভিনেতা সকলক পিতাই বহি লৈ বুজাই। ৰচয়িতা, পৰিচালক পিতাই হয়। শিৱবাবাই ব্ৰহ্মাক নিৰ্দেশ দিয়ে যে তুমি দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব। প্ৰতিষ্ঠা কৰি পিছত তুমিয়ে গৈ পালনা কৰিব লাগিব। মই নকৰো। তোমাকে শিকোৱা হয়, নিৰ্দেশ দিয়া হয়। কৰাওঁতা (কৰনকৰাৱনহাৰ) আছে নহয়। তেওঁ নিজেও কৰে। জ্ঞান শুনাই আৰু তোমালোকৰ দ্বাৰা কৰায়ো নহয় নে। শ্ৰীমত পোৱা যে এইটো কৰা। ড্ৰামা অনুসৰি ব্ৰহ্মাই এইয়া প্ৰতিষ্ঠা কৰি পিছত ৰাজ্য কৰিব। ব্ৰাহ্মণ, ব্ৰাহ্মণী সকলেও ৰাজ্য কৰিব।

গতিকে পিতাই বুজাই যে মই নিৰাকাৰ এজনেই হওঁ আৰু সকলো সাকাৰী হয়। এতিয়া তেওঁ নিৰাকাৰ পৰমপিতা পৰমাত্মা আত্মা সকলক মত দিয়ে। আত্মাই এই কানৰ দ্বাৰা শুনে, মুখৰ দ্বাৰা কয়। গতিকে সকলোতকৈ মুখ্য হ'ল পৰমপিতা পৰমাত্মা পিছত ব্ৰহ্মা বিষ্ণু শংকৰ সূক্ষ্মলোকবাসী পিছত সংগমযুগত আছে জগদম্বা সৰস্বতী আৰু জগতপিতা ব্ৰহ্মা। এওঁ ডাঙৰতকৈ ডাঙৰ হ'ল নহয়। এওঁৰ দ্বাৰা ৰচনা কৰা হয়। তোমালোক সকলোৱে মিলি ভাৰতক স্বৰ্গ বনোৱা, পিতাৰ সহায়ত তোমালোকে মনুষ্যক দেৱতা বনোৱা। সত্যযুগত সকলো দৈৱী সম্প্ৰদায়ৰ হয়। পিতাই কয় মই তোমালোকক এনে কৰ্ম শিকাওঁ যে কেতিয়াও দুখী নহ'বা। এতিয়া সকলো নিৰ্ভৰ কৰিছে তোমালোকৰ পুৰুষাৰ্থৰ ওপৰত। লাগিলে পিতাৰ হৈ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ টিকট লোৱা, সূৰ্যবংশী হোৱা বা চন্দ্ৰবংশী হোৱা। এইটো জানা যে তোমালোকৰ মম্মা-বাবা সকলোতকৈ বেছি পুৰুষাৰ্থ কৰে। সেৱা কৰে। তেওঁলোকতো মহাৰাণী মহাৰাজা হ'ব। তোমালোকে তেওঁলোকৰ সিংহাসন ল'বা নহয় নে ফেল হৈ যাবা! জগত অম্বাৰ কিমান নাম আছে! সৰস্বতী হ'ল ব্ৰহ্মাৰ জীয়ৰী। গতিকে দুয়োৰে মন্দিৰ বেলেগ-বেলেগ কৰি দিছে। ব্ৰহ্মাৰো অজমেৰত ডাঙৰ মন্দিৰ আছে। তেওঁ হ'ল জগত পিতা, তেওঁ জগত মাতা। জগতক ৰচনা কৰোঁতা।

মুখ্য ধৰ্ম হ'ল চাৰিটা পিছত বহুতো সৰু-সৰু মঠ আদি ওলাই গৈ থাকে। নিজৰ মাজতে কাজিয়া-পেচাল কৰি থাকে কিয়নো বহুত বিভাজন আছে। য'তে-ত'তে কাজিয়া লাগি থাকে। সত্যযুগত এনেকুৱা নহয়। গতিকে পিতাই বুজাই যে -

মীঠা মৰমৰ সন্তানসকল, এই নাটকখন বুজিব লাগে। এইটো জানা যে আমি আত্মাসকল পৰমধামৰ পৰা আহো, গৰ্ভত শৰীৰ ধাৰণ কৰি আমি অভিনয় কৰো। এতিয়া নাটক পুৰা হ'ল পিছত এই শৰীৰ ত্যাগ কৰি অশৰীৰী হৈ যাব লাগিব। পিতা আহিছে, শিৱ জয়ন্তীও আছে। নিশ্চয় শিৱবাবা আহি অৱতাৰ লৈছে। তেওঁৰ জয়ন্তী কেতিয়া, কেনেকৈ হ'ল, শিৱবাবা কেনেকৈ, কাৰ শৰীৰত আহে, আহি কি কৰিছিল - এইয়া কোনেও নাজানে। নিশ্চয় ভাৰতক স্বৰ্গ বনাইছিল। পিতা নাহিলে সন্তানসকলক কোনে শিকাব! অন্য সকলৰ মত হ'ল - কলিযুগী, আসুৰী মত। তেওঁলোকৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ হ'ব নোৱাৰি। এতিয়া মই তোমালোকক সুমতি দিওঁ। অন্য কাৰোৱেই মতত নচলিবা। মই শ্ৰেষ্ঠতকৈও শ্ৰেষ্ঠ হওঁ, নিশ্চয় উচ্চ বনাম। গতিকে সেই শ্ৰীমত ল'ব লাগে অন্য কাৰোবাৰ মত ল'লে ঠগ খাব। খোজে প্ৰতি শ্ৰীমত ল'লে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ দৰে হ'বা। তেওঁলোকৰ মহিমা হ'ল - তুমিয়েই মাতা, পিতা তুমিয়েই। মই পিতা, শিক্ষক, সৎগুৰুৰ ৰূপত তোমালোকক মত দিওঁ, যাৰ দ্বাৰা তোমালোক এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ সমান হৈ যোৱা। এই জ্ঞান তোমালোকৰ আছে সেয়েহে বুজাব পাৰা। ক্ৰম অনুসৰিতো হয়েই। তোমালোকে জানা মম্মাই বহুত সতেজ (refresh) কৰি দিছিল। বাবায়ো সতেজ কৰিছিল। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলেও অনুসৰণ কৰিব লাগে। বাবা আমি আপোনাৰ পৰা শুনি অন্যকো শুনাম। বহুত সহজ হয়। কোৱা - ভগৱানুবাচ লিখা আছে। ভগৱান হ'ল নিৰাকাৰ। তোমালোকে জানা যে ড্ৰামাত এই বেদ-শাস্ত্ৰ আদি সকলো প্ৰথমেই বনোৱা হৈ আছে। শাস্ত্ৰত যিবোৰ উল্লেখ আছে, যেনেদৰে বনোৱা আছে পুনৰ সেয়াই হ'ব। কিমান গূঢ় কথা। গূঢ়তকৈও গূঢ় কথা শুনাই থাকিম। যি কথা সন্তানসকলে বুজি পিছত বুজাব পাৰিব। ব্যাসতো লিখোঁতা মনুষ্যই হ'ব নহয় জানো। ভগৱান বুলি কাক কোৱা হয়! তেওঁতো সকলোৰেই পিতা। কৃষ্ণ নহয়। কৃষ্ণৰ ইতিহাস-ভূগোলো তোমালোক সন্তানসকলে জানা। ভগৱানতো হ'ল সৃষ্টিৰ ৰচয়িতা। ৰাজযোগ ভগৱানে শিকাইছিল, কৃষ্ণই নহয়। তোমালোকৰ এইটো নিচা থাকিব লাগে যে আমি ৰাজযোগ শিকি ভৱিষ্যতৰ ৰাজকুমাৰ ৰাজকুমাৰী হ'ম। বেৰিষ্টাৰী পঢ়িলে নিচা থাকে। পৰীক্ষা পাছ কৰি আসনত বহি বেৰিষ্টাৰ হ'ম। তোমালোকে জানা সকলোৱে মৰিবই লাগিব। এতিয়া বাবাই কৈছে মৃত্যুৰ আগতেই পুৰুষাৰ্থ কৰি লোৱা। এই সময়ত তোমালোকৰ প্ৰীত মাথো মোৰ লগত আছে। কৌৰৱৰ বিপৰীত বুদ্ধি আছিল আৰু পাণ্ডৱৰ প্ৰীত বুদ্ধি আছিল। প্ৰীত বুদ্ধি সকলৰ স্থাপনা আৰু বিপৰীত বুদ্ধি সকলৰ বিনাশ হ'ল। এয়া হৈছে অধ্যয়ন। প্ৰথমে নিশ্চয় থাকিব লাগে যে পিতাই আমাক ৰজাৰো ৰজা বনাবলৈ পঢ়াইছে। প্ৰতি পাঁচ হাজাৰ বৰ্ষৰ পিছত তোমালোকক পঢ়াবলৈ আহো। ড্ৰামাত একো পৰিৱৰ্তন হ'ব নোৱাৰে।

তোমালোকে জানা যে সত্য কওঁতা এজনেই পিতা। বাকী যি সকলে মনুষ্যই ঈশ্বৰৰ কাৰণে পথ দেখুৱাই আৰু তেওঁৰ ৰচনাৰ বিষয়ে কয় সেয়া সকলো মিছা। মানুহে বুজিও পায় কিন্তু এতিয়াও প্ৰভাৱ বিস্তাৰ হ'বলৈ সময় আছে গতিকে দেৰি হ'ব। ট্ৰেইন সময় মতেহে আহি পাব নহয় জানো। ৮ বজাৰ সলনি ২ বজাত জানো আহিব। আমি পুৰুষাৰ্থ কৰি কৰি বুজি পাইছো যে - এতিয়া সোনকালে স্বৰ্গলৈ গুচি যাওঁ। কিন্তু বাবা ষ্টেচন মাষ্টৰে কয় সংকেত নাই, এতিয়া অলপ দেৰি আছে। ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা হৈ যাওঁক তেতিয়া যাম। বহুত সন্তানে কয় - বাবা ইয়াত থাকি আমাৰ আমনি লাগিছে। বাবাই কয় এইটো তোমালোকৰ এক নম্বৰ জন্ম হয়, ইয়াত তোমালোকে কেতিয়াও ভাগৰি পৰিব নালাগে। বন্দে মাতৰম বুলি কোৱা হয়। তোমালোকে যোগ বলেৰে গোটেই বিশ্বক পৱিত্ৰ বনাব লাগিব। অচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধৰণাৰ বাবে মূখ্য সাৰ:-**

- (1) এই বিনাশৰ কালত এজন পিতাৰ লগত সঁচা প্ৰীত ৰাখিব লাগে। সদায় এইটো নিচাত থাকিব লাগে যে আমি ৰাজযোগ শিকি ভৱিষ্যতে ৰাজকুমাৰ ৰাজকুমাৰী হ'ম।

(2) যোগবলেৰে গোটেই বিশ্বক পৱিত্ৰ কৰাৰ সেৱা কৰিব লাগে। এই এক নম্বৰ জন্মত কেতিয়াও ভাগৰি পৰিব নালাগে।

*বৰদান:- সদায় নিজে নিজৰ প্ৰতি শুভ আশা ৰাখি দিলশ্বাহ (emperor of the heart) হওঁতা বিশাল আৰু উদাৰ অন্তৰৰ হোৱা।

সদায় নিজৰ প্ৰতি শুভ আশা ৰাখিবা, কেতিয়াও নিৰাশ নহ'বা। যেনেকৈ বাবাই প্ৰতিজন সন্তানৰ প্ৰতি শুভ আশা ৰাখে। যেনেকুৱাই নহওঁক পিতাই অন্তিম নম্বৰৰ হ'লেও কেতিয়াও নিৰুৎসাহী হোৱা নাছিল, সদায় আশা ৰাখিছিল। গতিকে তোমালোকেও নিজৰ প্ৰতি, আনৰ প্ৰতি, সেৱাৰ প্ৰতি কেতিয়াও নিৰাশ, নিৰুৎসাহী নহ'বা। বিশাল হৃদয়ৰ হোৱা। শ্বাহ মানে উদাৰ হৃদয়ৰ, বিশাল হৃদয়ৰ। কোনো দুৰ্বল সংস্কাৰ ধাৰণ নকৰিবা। জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ মায়াৰ ভিন্ন ভিন্ন ৰূপক চিনি লৈ বিজয়ী হোৱা।

*শ্লোগান:- “মই আৰু পিতা” দুয়ো এনেদৰে যুগ্ম হৈ থাকা যে তৃতীয় কোনোৱে যাতে পৃথক কৰিব নোৱাৰে।

!!ওম্ শান্তি!!

***

//download madhubanmurli app:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=eu.bkwsu.murlidev&hl=en//>